

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 23.11.2009
KOM(2009)637 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS,

[...],

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1911/2006 muuttamisesta

PERUSTELUT

Ehdotuksen tausta

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämä ehdotus koskee polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 21. joulukuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005, jäljempänä 'perusasetus', soveltamista muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontia koskevan menettelyn yhteydessä.

Yleinen tausta

Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon ja tutkimukseen, joka tehtiin perusasetuksessa säädettyjen sisältöä ja menettelyjä koskevien vaatimusten mukaisesti.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet otettiin käyttöön lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1911/2006.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ei sovelleta.

Kuulemiset ja vaikutusten arviointi

Intressitahojen kuuleminen

Menettelyn osapuolilla on perusasetuksen säännösten mukaisesti ollut tilaisuus puolustaa etujaan tämän tutkimuksen yhteydessä.

Asiantuntijatiedon käyttö

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

Vaikutusten arviointi

Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon.

Perusasetuksessa ei säädetä yleisestä vaikutusten arvioinnista, mutta siinä on kattava luettelo edellytyksistä, jotka on arvioitava.

Ehdotukseen liittyvät oikeudelliset näkökohdat

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Komissio pani 21. maaliskuuta 2009 vireille uutta viejää koskevan tarkastelun

voimassa olevista toimenpiteistä, jotka koskevat Venäjältä peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena olevien seosten tuontia, kun Venäjällä toimiva vientiä harjoittava tuottaja Joint Stock Company "Acron", jäljempänä 'pyynnön esittäjä', oli esittänyt asiaa koskevan pyynnön.

Pyyntö perustui alustavaan näyttöön siitä, että pyynnön esittäjä ei vienyt urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta yhteisöön tutkimusajanjaksolla, johon polkumyynnin vastaiset toimenpiteet perustettiin, ja että se ei ole etuyhteydessä yhteenkään niistä urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen vientiä harjoittavista tuottajista, joita edellä mainitut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet koskevat. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että se aloitti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen viennin yhteisöön alkuperäisen tutkimusajanjakson päätyttyä.

Oheinen ehdotus neuvoston asetukseksi perustuu suoritetun tutkimuksen tuloksiin; siinä rajoituttiin tutkimaan "uuden viejän" kelpoisuutta ja polkumyyntiä pyynnön esittäjän osalta.

Tutkimuksessa vahvistui, että pyynnön esittäjää olisi pidettävä perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisena uutena viejänä. Siinä kävi myös ilmi, että tutkimusajanjaksolla esiintyi polkumyyntiä. Polkumyynnin taso havaittiin korkeammaksi kuin vahingon korjaava taso alkuperäisessä tutkimuksessa.

Sen vuoksi ehdotetaan, että otetaan käyttöön polkumyynnin vastaiset toimenpiteet alkuperäisessä tutkimuksessa havaitun vahinkomarginaalin tasolla. Tämä marginaali vastaa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa sovellettavaa koko maata koskevaa tullia. On aiheellista ottaa käyttöön tulli tietyinä euromäärinä tonnia kohti, kuten asetuksessa (EY) N:o 1995/2000 on jo tehty muiden viejien kohdalla. Tulli kannetaan taannehtivasti tarkastelun vireillepanopäivästä alkaen.

Oikeusperusta

Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22. joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 21. joulukuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Toimintatapa on kuvattu edellä mainitussa perusasetuksessa, eikä mahdollisuutta kansallisiin päätöksiin anneta.

Vaatimusta, jonka mukaan yhteisölle, kansallisille viranomaisille, alue- ja paikallisviranomaisille, talouden toimijoille ja kansalaisille aiheutuvan taloudellisen ja hallinnollisen rasituksen olisi pysyttävä mahdollisimman pienenä ja oltava oikeassa

suhteessa tavoitteeseen, ei sovelleta.

Säätelytavan valinta

Ehdotettu säätelytapa: muutosasetus.

Muut säädöslajit eivät soveltuisi seuraavasta syystä: Edellä mainitussa perusasetuksessa ei säädetä muista vaihtoehtoista.

Talousarviovaikutukset

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS,

[...],

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1911/2006 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96¹, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. AIKAISEMPI MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1995/2000² käyttöön lopullisen polkumyyntitullin muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen, jäljempänä 'urean ja ammoniumnitraatin liuosseos', tuonnissa. Kyseisestä asetuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäinen asetus' ja tutkimuksesta, joka johti alkuperäisellä asetuksella käyttöön otettuihin toimenpiteisiin, nimitystä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (2) Syyskuussa 2005 käynnistetyn toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun, jäljempänä 'toimenpiteiden päättymistä koskeva tarkastelu', jälkeen toimenpiteiden voimassaolo niiden nykyisellä tasolla uudistettiin viideksi vuodeksi neuvoston asetuksella (EY) N:o 1911/2006³. Toimenpiteet muodostuvat erityistulleista.

B. NYKYINEN MENETTELY

1. TARKASTELUPYYNTÖ

¹ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

² EYVL L 238, 22.9.2000, s. 15.

³ EUVL L 365, 21.12.2006, s. 26.

- (3) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja Joint Stock Company Acron, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', pyysi perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaista uutta viejää koskevaa tarkastelua, jäljempänä 'nykyinen tarkastelu'. Pyyntö rajoittui polkumyynnin tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta.
- (4) Pynnön esittäjä väitti, että se ei vienyt urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta yhteisöön polkumyyntitoimenpiteiden perustana olleena tutkimusajanjaksona eli 1 päivän kesäkuuta 1998 ja 31 päivän toukokuuta 1999 välisenä aikana, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimusajanjakso', ja että se ei ole etuyhteydessä mihinkään urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen vientiä harjoittavaan tuottajaan, johon sovelletaan edellä mainittuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että se aloitti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen viennin yhteisöön alkuperäisen tutkimusajanjakson päätyttyä.

2. UUTTA VIEJÄÄ KOSKEVAN TARKASTELUN VIREILLEPANO

- (5) Komissio tutki pynnön esittäjän toimittaman alustavan näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanolle. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ja annettuaan kyseiselle yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden esittää huomautuksia komissio pani asetuksella (EY) N:o 241/2009⁴ vireille pynnön esittäjää koskevan tarkastelun, joka liittyi asetukseen (EY) N:o 1911/2006, jäljempänä 'voimassa olevat toimenpiteet'.
- (6) Komission asetuksen (EY) N:o 241/2009 2 artiklalla kumottiin asetuksella (EY) N:o 1911/2006 pynnön esittäjän tuottaman ja yhteisöön vietäväksi myymän urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa käyttöön otettu 20,11 euron polkumyöntulli tonnia kohti. Samalla tulliviranomaisia kehoitettiin perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan nojalla toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tällaisen tuonnin kirjaamiseksi.

3. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (7) Nykyisessä tarkastelussa tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Venäjältä peräisin oleva maataloudessa yleisesti käytetty nestemäinen lannoite, urean ja ammoniumnitraatin liuosseos, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'. Se koostuu urean ja ammoniumnitraatin sekä veden sekoituksesta. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu nykyään CN-koodiin 3102 80 00.

4. ASIANOMAISET OSAPUOLET

- (8) Komissio ilmoitti pynnön esittäjälle, viejämahan edustajille ja yhteisön tuottajien järjestölle virallisesti tarkastelun vireillepanosta. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

⁴ EUVL L 75, 21.3.2009, s. 5.

- (9) Komissio lähetti pyynnön esittäjälle ja siihen etuyhteydessä oleville yrityksille kyselylomakkeet, jotka ne palauttivat asetetussa määräajassa. Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Komissio teki tarkastuskäyntejä pyynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen toimitiloihin:
- JSC Acron, Novgorod, Venäjä;
 - Agronova International Inc., Hallandale, Yhdysvallat, jäljempänä 'Agronova'.

5. TARKASTELUA KOSKEVA TUTKIMUSAJANJAKSO

- (10) Uutta viejää koskevaa tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso kattoi 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

C. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. UUDEN VIEJÄN KELPOISUUS

- (11) Tutkimuksessa vahvistui, ettei pyynnön esittäjä ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana ja että se oli aloittanut yhteisöön suuntautuvan viennin kyseisen ajanjakson jälkeen.
- (12) Lisäksi pyynnön esittäjä pystyi osoittamaan, että se ei ollut etuyhteydessä yhteenkään Venäjällä toimivaan viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan Venäjältä peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.
- (13) Tässä yhteydessä vahvistetaan, että pyynnön esittäjää olisi pidettävä perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisena uutena viejänä.

2. POLKUMYYNTI

2.1 Normaaliarvon määrittäminen

- (14) Pynnön esittäjällä ei ollut tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyyntiä Venäjällä. Kun normaaliarvon määrittämisen perustana ei voida käyttää kotimarkkinahintoja, on sovellettava muuta menetelmää. Komissio määrittä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallisen normaaliarvon seuraavasti.
- (15) Normaaliarvo muodostettiin pyynnön esittäjälle aiheutuneiden valmistuskustannusten perusteella lisäämällä niihin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

2.1.1. Maakaasun kustannusten oikaisu Venäjän kotimarkkinoilla

- (16) Kaasukustannukset muodostavat suuren osan valmistuskustannuksista ja huomattavan osan kaikista tuotantokustannuksista. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittiin, saataisiinko pyynnön esittäjän kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

- (17) Todettiin, että pyynnön esittäjän maksamat kaasun kotimarkkinahinnat olivat luonnottoman alhaiset. Asian selkiyttämiseksi voidaan todeta, että hinnat olivat neljänneksen ja viidenneksen välillä Venäjältä viedyn maakaasun hinnasta. Tässä suhteessa kaikki saatavilla olevat tiedot osoittavat, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla olivat säänneltyjä hintoja, jotka olivat selvästi alempia kuin sääntelemättömillä maakaasumarkkinoilla maksetut markkinahinnat. Koska kaasukustannukset eivät näkyneet riittävän selvästi pyynnön esittäjän kirjanpidossa, kustannuksia oli oikaistava vastaavasti. Koska Venäjän kotimarkkinoita koskevia vääristymättömiä kaasun hintoja ei ollut, kaasun hinnat oli perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti määritettävä ”mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot”.
- (18) Oikaistu hinta perustui Saksan ja Tšekin rajalla (Waidhaus) vietäväksi myydyin venäläisen kaasun keskihintaan, josta on vähennetty kuljetuskustannukset ja jota on oikaistu paikallisten jakelukustannusten ottamiseksi huomioon. Waidhaus on tärkein kanava venäläisen kaasun myynnille Euroopan unioniin, joka on venäläisen kaasun suurin markkina-alue ja jossa hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena.
- (19) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä toimitti useita väitteitä, jotka liittyivät i) kaasun hinnan oikaisun oikeusperustaan ja ii) kaasun hinnan oikaisussa käytettyyn menetelmään.

2.1.1.1. Kaasun hinnan oikaisun oikeusperusta

- (20) Pynnön esittäjä väitti, että Venäjän kotimarkkinoilla maksetun kaasun hinnan oikaisu ei ole perusteltua, koska tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannukset Venäjällä kävivät täysimääräisesti ilmi sen kirjanpidosta. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että perusasetuksen 1 artiklan mukaisesti normaaliarvo on aina vahvistettava viejamaan osalta ja että päätelmien tekeminen muissa kolmansissa maissa toimivilta tuottajilta saatujen tietojen pohjalta on näin ollen tämän artiklan vastaista.
- (21) Mitä tulee pyynnön esittäjän väitteeseen perusasetuksen 1 artiklan väitetystä rikkomisesta, on syytä huomata, että kyseisessä 1 artiklassa ainoastaan kuvataan polkumyynnin yleinen käsite, kun taas perusasetuksen 2 artiklassa esitetään yksityiskohtaiset säännöt polkumyynnin vahvistamisesta. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa annetaan mahdollisuus käyttää muilta edustavilta markkinoilta saatuja tietoja, mukaan luettuna jokin kolmas maa, jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi asianomaisen osapuolen kirjanpitomerkinnöistä. Näin ollen pyynnön esittäjän väitteet tältä osin oli hylättävä.
- (22) Pynnön esittäjä käytti lisäksi argumenttina Venäjän luonnollista kilpailuetua, kuten maakaasun runsasta saatavuutta ja suotuisia toimitusoloja, jotka selittävät kotimarkkinoilla myydyin maakaasun ja viedyn maakaasun hinnan eron. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla kattavat kustannukset.

- (23) Pyynnön esittäjä ei luonnollisen edun esiintymisen osalta käsitellyt sitä, että maakaasun kotimarkkinahintoja säänneltiin Venäjällä, eikä voida katsoa, että ne antaisivat kohtuullisen hyvän käsityksen vääristymättömillä markkinoilla tavanomaisesti maksettavista hinnoista. Pyynnön esittäjä ei myöskään toimittanut mitään näyttöä väitteidensä tueksi. Kustannusten osalta voidaan lisäksi todeta, että vaikka pyynnön esittäjän maksama kaasun hinta kattaisikin kaasun tarjoajalle sen tuotannosta ja myynnistä aiheutuneet yksikkökustannukset, väite ei ole merkityksellinen, koska kaasun markkinahinta ei välttämättä liity sen tuotanto- ja myyntikustannuksiin. Tästä syystä väitteet oli hylättävä.
- (24) Pyynnön esittäjä väitti lisäksi, ettei perusasetuksen mukaisessa tutkimuksessa olisi käsiteltävä tuen myöntämistä tuotantoketjun alkupään tuotteille. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan tarkoituksena on tutkia, saadaanko asianomaisen osapuolen kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista. Näin ei kuitenkaan ollut 17 kappaleessa esitetyistä syistä. Tämä on erotettava tuen olemassaolon määrittämisestä, joka ei ollut tämän tutkimuksen aiheena. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.
- (25) Pyynnön esittäjä väitti tässä yhteydessä lisäksi, että vaikka perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tietyt markkinatilanteet vallitsisivatkin, nämä liittyisivät ainoastaan tarkasteltavana olevan tuotteen itsensä eli urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen markkinoihin eikä niitä voitaisi laajentaa koskemaan tuotantoketjun alkupään tuotteen markkinaolosuhteita. Kuten edellä olevasta 24 kappaleesta kuitenkin käy ilmi, maakaasun hinnan oikaisu tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan pohjalta, ja tämä kohta antaa toimielimille – kuten edellä olevassa 21 kappaleessa todetaan – nimenomaisesti oikeuden käyttää muiden edustavien markkinoiden tuotantokustannuksia. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.
- (26) Pyynnön esittäjä totesi lopuksi, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohta rajoittuu sen tarkasteluun, noudattaako yrityksen kirjanpito kyseisessä kolmannessa maassa yleisesti hyväksyttyjä kirjanpitoperiaatteita, eikä siinä edellytetä kustannusten olevan sääntelemättömillä markkinoilla vallitsevien kustannusten mukaiset.
- (27) On syytä huomata, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti kahden edellytyksen on täytyttävä, jotta kustannukset voidaan laskea viejän kirjanpidon perusteella: i) kirjanpitomerkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ii) ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista. Jos – kuten on asianlaita käsillä olevassa tapauksessa – toinen vaatimus ei täyty, koska kirjanpito ei anna käsitystä kustannuksista, kustannukset on oikaistava. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.

2.1.1.2 Kaasun hinnan oikaisuun sovellettava menetelmä

- (28) Pyynnön esittäjä väitti, että nykyiseen tutkimukseen kuuluvalla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kaasun hinnat vaihtelivat merkittävästi ja että normaaliarvo olisi vahvistettava kuukausittaiselta (tai vähintään neljännesvuosittaiselta) pohjalta eikä vuosittain.
- (29) Kaasun hinnat vaihtelivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mutta tätä vaihtelua ei pidetty poikkeuksellisenä eikä erityisen merkittävänä. Maakaasun

markkinoilla esiintyy yleensäkin merkittävää hintojen heilahtelua. Pyynnön esittäjä ei kyennyt osoittamaan, että olosuhteet olisivat olleet erityiset tai että hinnan vaihtelut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olisivat merkittävästi ylittäneet tavanomaiset vaihtelut. Tämän vuoksi ei ollut mitään syytä poiketa voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa käytetystä menetelmästä. Tiedot, joiden pohjalta – pyynnön esittäjän mukaan – normaaliarvot olisi pitänyt vahvistaa, olivat saatavilla vain osittain, sillä yhdysvaltalaisia yrityksiä koskevat tarvittavat tiedot eli myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto olivat saatavilla vain vuosittain. Näin ollen, vaikka olisi noudatettu pyynnön esittäjän argumentointia, kuukausittaisia tai neljännesvuosittaisia arvoja ei olisi pystytty laskemaan mielekkäästi. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.

- (30) Pyynnön esittäjä väitti lisäksi, ettei Waidhaus olisi sopiva viitemarkkina ja esitti perusteina sen, että kaasun hinnoittelun väitetään Saksassa olevan kilpailuun perustumatonta, sekä osapuolten väliset suhteet; tämä jälkimmäinen tekijä kytkeytyy hinnanmuodostukseen Venäjän kanssa tehtävissä kaasunvientisopimuksissa.
- (31) Kilpailuun perustumatonta kaasun hinnoittelua Saksan kotimarkkinoilla koskevaa väitettä ei pidetty merkityksellisenä, koska se koskisi ainoastaan niitä hintoja, joilla saksalaiset kaasun jakelijat myyvät kaasun Saksan kotimarkkinoilla, eikä siten liity laisinkaan hintaan, jolla Venäjältä vietyä kaasua myydään Waidhausissa. Pyynnön esittäjän väite, jonka mukaan vakiintuneilla saksalaisilla markkinatoimijoilla ei ole kannustinta neuvotella venäläiselle tuontikaasulle alhaisempia hintoja Waidhausissa, on oletamus, jonka tueksi ei ole esitetty mitään tosiseikkoja tai näyttöä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.
- (32) Pyynnön esittäjä väitti lisäksi, että jos käytetään Waidhausin vientihintaa, Venäjän vientivero, joka on maksettava kaikesta viennistä, olisi pitänyt vähentää Waidhausin hinnasta, koska vientiveroa ei aiheutunut kotimaassa.
- (33) Markkinahinta Waidhausissa, jota pidettiin edustavana markkinana perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on todellakin hinta vientiverojen jälkeen eikä hinta ennen veroja. Ostajan kannalta tarkasteltuna merkityksellinen on hinta, joka sen on maksettava Waidhausissa, eikä näin ollen ole merkityksellistä, mikä osuus hinnasta muodostuu vientiverosta ja mikä osuus maksetaan kaasun toimittajalle. Toimittaja toisaalta yrittää aina maksimoida hintansa ja sen vuoksi veloittaa korkeimman hinnan, jonka asiakkaat suostuvat maksamaan. Kun otetaan huomioon, että hinta on aina yli tuotantokustannusten niin, että kaasun toimittaja saa huomattavat voitot, markkinahinnan muodostumiseen ei ensisijaisesti vaikuta vientiveron määrä vaan se, minkä hinnan markkinat suostuvat maksamaan. Sen vuoksi pääteltiin, että vientiveron sisältävä hinta eikä hinta ennen veroja on markkinoilla määräytynyt vääristymätön hinta. Tämän vuoksi pyynnön esittäjän asiaa koskevat väitteet hylättiin.
- (34) Pyynnön esittäjä väitti myös tähän liittyen, että paikallisen jakelijan katetta ei pitäisi lisätä vientihintaan Waidhausissa, selittämättä tai osoittamatta kuitenkaan, miksi se katsoi, että paikallisen jakelijan osalta tehty oikaisu olisi ollut epäasianmukainen. Koska kotimarkkina-asiakkaat kuitenkin ostivat kaasua paikallisilta toimittajilta, oli oletettava, että niiden täytyi maksaa paikalliset jakelukustannukset, joita ei ole sellaisenaan sisällytetty oikaisemattomaan Waidhausin hintaan. Tämän vuoksi tämän oikaisun katsottiin olevan perusteltu, ja pyynnön esittäjän väite hylättiin näin ollen.

2.1.2 Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset

- (35) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen ensimmäisen virkkeen nojalla, koska pyynnön esittäjällä ei ollut samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiä Venäjällä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, koska tutkimuksen kohteena oli vain pyynnön esittäjä. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä maakaasu on myös samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden ehdottomasti tärkein raaka-aine, minkä vuoksi myös valmistuskustannuksia pitäisi erittäin todennäköisesti oikaista 17 kappaleessa mainituista syistä. Tässä tarkastelussa ei ollut saatavilla tietoja, joiden perusteella olisi voitu laskea määrällisesti tällaiset oikaisut ja määrittää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja asianmukaiset voittomarginaalit myydessä näitä tuotteita näiden oikaisujen jälkeen. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muulla hyväksyttävällä menetelmällä.
- (36) Samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden kotimarkkinat ovat Venäjällä äärimmäisen pienet, joten tietoa piti saada muilta edustavilta markkinoilta. Tätä varten tarkasteltiin julkisesti saatavilla olevia tietoja, jotka liittyvät typpilannoitteiden alalla toimiviin suuryrityksiin. Todettiin, että Pohjois-Amerikan (nimittäin Yhdysvaltojen) tuottajia koskevat tiedot olisivat tutkimuksen kannalta sopivimpia, sillä kyseisen alueen pörssinoteeratuista yrityksistä oli saatavana runsaasti luotettavaa ja kattavaa julkista taloudellista tietoa. Lisäksi kotimarkkinamyynnin määrä on pohjoisamerikkalaisilla markkinoilla merkittävä ja kilpailua esiintyy paljon kotimaisten ja ulkomaisten yritysten välillä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin kolmen sellaisen pohjoisamerikkalaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton painotetun keskiarvon perusteella, jotka kuuluivat lannoitealan suurimpiin yrityksiin saman yleisen tuoteryhmän (typpilannoitteet) Pohjois-Amerikan-myyntin osalta. Näitä kolmea tuottajaa pidettiin edustavina niiden typpilannoiteliiketoiminnan osalta, ja niiden myynti- hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton katsottiin sen vuoksi edustavan samanlaisia kustannuksia, joita kyseisellä liiketoiminta-alalla menestyksekkäästi toimiville yrityksille yleensä aiheutuu. Mikään ei viittaa siihen, että tällä tavalla määritetty voiton määrä olisi suurempi kuin venäläisten tuottajien samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden myynnistä Venäjän markkinoilla yleensä saama voitto.
- (37) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä esitti edellä kuvattua menetelmää koskevan vastalauseen ja väitti, että käytetty voittomarginaali on kohtuuton ja liian suuri erityisesti verrattuna siihen voittomarginaaliin, jota käytettiin samasta tuotteesta tehdyissä aiemmissa polkumyyntitutkimuksissa. Pynnön esittäjä väitti, että vuosi 2008, jonka pohjalta myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto vahvistettiin, oli Yhdysvaltain markkinoilla poikkeuksellinen, koska kaasun hinnat vaihtelivat suuresti ja lannoitteiden hinnat olivat poikkeuksellisen korkeat, mistä syystä yhdysvaltalaiset tuottajat saivat poikkeuksellisen suuria voittoja.
- (38) Nykyisessä tarkastelussa vahvistettiin yleisesti ottaen, että olosuhteet eivät ole muuttuneet perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettulla tavalla, mikä oikeuttaisi poikkeamaan menetelmästä, jota käytettiin voimassa olleisiin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa. Ensinnäkin todettiin, että samojen yhdysvaltalaisen tuottajien voittomarginaalit ennen vuotta 2008 olivat samantapaiset kuin vuonna 2008 toteutuneet voittomarginaalit. Toisekseen, vaikka vuoden 2008

voittomarginaalit olisivatkin poikenneet edellisvuosista, tämä on tavallista markkinataloudessa, jossa kustannukset, hinnat ja voitot muuttuvat ajan mittaan. Kolmanneksi, maakaasumarkkinat ovat luonnostaan muutoksille herkeit. Yhdysvaltojen markkinoilla ja Waidhausissa vuonna 2008 veloitetujen kaasun hintojen ja aiempien vuosien hintojen vertailusta ei käynyt ilmi mitään poikkeavaa suuntausta, joka olisi johtanut epätavallisen korkeisiin voittoihin Yhdysvaltojen markkinoilla. Edellä sanottu huomioon ottaen katsotaan, ettei ollut syytä poiketa edellä 36 kappaleessa kuvatussa menetelmästä.

- (39) Pyynnön esittäjä väitti lisäksi, ettei voittomarginaalin kohtuullisuutta koskevaa 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaista testiä sovellettu, sillä voittomarginaali ylittää voiton, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- (40) Pyynnön esittäjä ei toimittanut näyttöä väitteensä tueksi. Koska nykyinen tarkastelu rajoittui polkumyynnin määrittelyyn pyynnön esittäjän osalta, muista Venäjällä toimivista tuottajista ei ollut saatavilla tietoa. Pyynnön esittäjälle aiheutuneet kaasukustannukset oli täytynyt hylätä edellä mainituista syistä, mutta pyynnön esittäjän oma ilmoitettu kannattavuusaste yritystasolla kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden osalta – poikkeuksellisten voittojen ja rahoitustoiminnasta koituneiden tappioiden suhteen oikaistuina – on samaa suuruusluokkaa kuin yhdysvaltalaisten tuottajien kannattavuusaste. Näissä olosuhteissa ei ole perusteltua katsoa, että käytetty voittomarginaali ylittäisi voiton, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- (41) Yhteisön tuotannonala vastusti edellä mainittua myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton määrittelyssä käytettyä toimintamallia ja väitti, että olisi pitänyt käyttää pyynnön esittäjän omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa kuitenkin säädetään, että myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan valmistustoimintaa ja myyntiä koskevaan tosiasialliseen tietoon ainoastaan silloin, kun myynti tapahtuu osana tavanomaista kaupankäyntiä. Kuten edellä 35 ja 36 kappaleessa todetaan, näin ei ollut asianlaista, sillä pyynnön esittäjä ei myynyt samankaltaista tuotetta Venäjän kotimarkkinoilla. Tästä syystä väite oli hylättävä.

2.2 Vientihinta

- (42) Vientihinta laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tuotteesta tosiasiaassa maksettujen tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella, kun sitä myydään vietäväksi viejämäasta yhteisöön.

2.3 Vertailu

- (43) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi oikeudenmukainen, tarvittavat oikaisut tehtiin hintaan ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttaviin eroihin perustuvina oikaisuina perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin

tarvittaessa ja todennetun näytön perusteella kuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten sekä välillisten verojen erojen huomioon ottamiseksi.

- (44) Pyynnön esittäjän vientimyynti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tapahtui Agronovan eli pyynnön esittäjään etuyhteydessä olevan, Yhdysvalloissa sijaitsevan kauppiaan kautta. Tutkimus osoitti, että etuyhteydessä olevan yrityksen toiminta rajoittui yksinomaan asiakkaiden löytämiseen ja myyntisopimusten neuvottelemiseen. Tarkastuksesta kävi ilmi, ettei kaikki sen toiminta käynyt täysin ilmi sen kirjanpidosta ja että oli merkkejä siitä, että – vaikkei yritykselle maksettu liiketoimista palkkioita – se sai muunlaista korvausta toiminnastaan. Näistä syistä Agronovan toiminnan katsottiin vastaavan palkkioperusteisesti toimivan edustajan toimintaa. Vientihintaa oikaistiin tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti nimellispalkkiolla, joka vastaa etuyhteydessä olevan kauppiaan katetta.
- (45) Pyynnön esittäjä väitti, ettei siihen etuyhteydessä olevan yrityksen Yhdysvalloissa toteuttaman myynnin vientihintaa olisi pitänyt oikaista nimellispalkkiolla perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti, koska tämän yrityksen toiminta vastasi pyynnön esittäjän mukaan täysin integroituneen vientimyyntiosaston toimintaa eikä sitä pitäisi näin ollen pitää palkkioperusteisesti toimivana edustajana.
- (46) Tätä ei voitu vahvistaa tässä tutkimuksessa, joka osoitti, että etuyhteydessä olevaa yritystä pitäisi sen toiminnan perusteella ja sen mukaan, miten pyynnön esittäjä korvaa sen toiminnan, pitää palkkioperusteisesti toimivana edustajana.

2.4 Polkumyyntimarginaali

- (47) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.
- (48) Vertailun perusteella polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana, on 22,9 prosenttia.

D. POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (49) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1995/2000 johdanto-osan 49 kappaleen mukaisesti lopullinen tulli vahvistettiin siis alkuperäisessä tutkimuksessa havaitun vahinkomarginaalin tasolle, joka oli alempi kuin polkumyyntimarginaali, koska todettiin, että alhaisempi tulli on riittävä korjaamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon. Edellä esitetyn perusteella tässä tarkastelussa vahvistettavan tullin ei pitäisi olla vahinkomarginaalia korkeampi.
- (50) Tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa ei voida määrittää yksilöllistä vahinkomarginaalia, koska tarkastelu rajoittuu polkumyyntin tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta. Sen vuoksi tässä tarkastelussa määritettyä polkumyyntimarginaalia verrattiin alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyyn vahinkomarginaaliin. Koska kyseinen vahinkomarginaali oli alhaisempi kuin tässä tutkimuksessa todettu polkumyyntimarginaali, lopullinen polkumyyntitulli olisi asetettava pyynnön esittäjän osalta alkuperäisessä tutkimuksessa todetun vahinkomarginaalin tasolle.
- (51) Muutetun polkumyyntitullin olisi vastattava muodoltaan asetuksella (EY) N:o 1995/2000 käyttöön otettuja tulleja. Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi

ja hintakeinottelun ehkäisemiseksi oli lisäksi aiheellista ottaa tulli käyttöön tietyinä euromäärinä tonnia kohti. Tämän tuloksena pyynnön esittäjän tuottaman ja yhteisöön vietäväksi myymän tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta käyttöön otettavan polkumyyntitullin, laskettuna alkuperäisessä tutkimuksessa määritetyn vahinkomarginaalin pohjalta ja ilmaistuna tietyinä euromäärinä tonnia kohti, olisi oltava 20,11 euroa tonnia kohti.

E. POLKUMYYNTITULLIN TAANNEHTIVA KANTAMINEN

- (52) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella pyynnön esittäjään sovellettava polkumyyntitulli kannetaan taannehtivasti tarkastelun vireillepanopäivästä lähtien tarkasteltavana olevan tuotteen sen tuonnin osalta, joka oli velvoitettu kirjattavaksi komission asetuksen (EY) N:o 241/2009 3 artiklan mukaisesti.

F. TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMINEN JA NIIDEN VOIMASSAOLOAIKA

- (53) Pyyntö esittäjälle ja muille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ottaa uudelleen käyttöön muun muassa Venäjältä peräisin olevan ja pyynnön esittäjän tuottaman ja yhteisöön vientiä varten myymän urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontiin sovellettava lopullinen polkumyyntitulli ja kantaa tämä tulli taannehtivasti kirjaamisvelvoitteen alaisesta tuonnista. Kaikille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa.
- (54) Tämä tarkastelu ei muuta sitä päivämäärää, jona asetuksella (EY) N:o 1911/2006 käyttöön otettujen toimenpiteiden voimassaolon on perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrä päättyä.

G. SITOMUS

- (55) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä tarjosi sitoumusta perusasetuksen 8 artiklan mukaisesti. Pyyntö esittäjä totesi, että tarjous perustuisi siihen kohtuulliseen odotukseen, että jotkin sen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämistä väitteistä hyväksyttäisiin ja tuloksena saataisiin pyynnön esittäjän kannalta toimiva vähimmäistuontihinta. Koska yhtäkään pyynnön esittäjän huomautuksista ei voitu pitää oikeutettuna ja koska pyynnön esittäjä ei näytä olevan kiinnostunut tarjoamaan alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun vahingon korjaavaan tasoon perustuvaa vähimmäistuontihintaa, ei katsottu olevan tarpeen tarkastella sitoumustarjousta enää tarkemmin sen mahdollista hyväksymistä silmällä pitäen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1911/2006 1 artiklan 2 kohdassa oleva taulukko lisäämällä siihen seuraava:

'Maa	Yritys	Tullin määrä (tonnia kohti)	Taric-lisäkoodi
Venäjä	Joint Stock Company	20,11 euroa	A932'

	Acron		
--	-------	--	--

2. Täten käyttöön otettu tulli kannetaan myös taannehtivasti urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena olevan seoksen sellaisen tuonnin osalta, joka on kirjattu komission asetuksen (EY) N:o 241/2009 3 artiklan nojalla.

3. Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan Venäjältä peräisin olevan, Joint Stock Company Acron -yrityksen valmistaman ja yhteisöön suuntautuvaan vientiin myymän urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena olevan seoksen tuonnin kirjaaminen.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...].

Neuvoston puolesta
Catherine ASHTON
Komission jäsen